

متن پرسش

با سلام خدمت استاد طاهرزاده: چند سوال داشتم: ۱. انسان در مسیر خودشناسی و فکر (توجه) در خویشتن خویش چون قوایی دارد که سرکشی بر ضد فرامین الهی می‌کنند از کجا معلوم با آن قوا مرتبط نشود؟ و حتما با فطرت ارتباط نگیرد؟ که امیرالمومنین فرمودند با این مضمون که خوشا به حال کسی که نفس سرکش خویش را پیوسته مورد ملامت قرار دهد و نفس سرکش خویش را مغلوب سازد؟ ۲. بنده به نتیجه ای رسیده ام و آن اینکه (محبت به خلق خداوند از مهمترین توفیقاتی است که برای کسی می‌شود حاصل گردد آیا این درست است؟ و چگونه باید به این محبت به مخلوقات خداوند برسیم، زیرا بسیار کار سختی است و بسیار خود را نیازمند این محبت به خلق می‌بینم) (و این که نسبت به مخلوقات کدورتی نداشته باشم و با همه با نظر محبت بنگرم). ۳. شیاطین و افراد شیطان هم از ظهورات خداوند هستند؟ و یعنی خداوند نمودی از حضورش، ظهور شیطان و قوای شیطانی است؟ (و در پایان برایمان دعا کنید که به ذات حق تقرب جسته و جز حق را نخواهیم و معرفت حقیقی حق را چه نظرا و چه عملا به دست آوریم) ان شاءالله

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. آری! شریعت الهی و سیره انبیاء متذکر حقیقت جان انسان می‌شوند تا انسان‌ها بتوانند در مسیر خودشناسی از فرامین الهی که فطرت‌شان متذکر آن است، پیروی کنند. ۲. غم انسان‌ها را چه از نظر نیازهای مادی و نیازهای روحانی و معنوی، خوردن، همان راهی است که انبیای الهی در مقابل ما گذارده‌اند. ۳. به یک معنا شیطان و شیاطین حجاب‌های رجوع به حضرت حق هستند و به معنایی دیگر مظهر اسم جلال حق‌اند تا ناآزمودگان را راهی به آن درگاه نباشد. موفق باشید